Лист Основне школе „Свети Сава“ Београд

Маштарије

година IV * број 11 * март 2019.

Ученици IV_5 у еколошкој акцији „Дечија свест за чистији свет“

Пројекат
„Живот у праисторији“

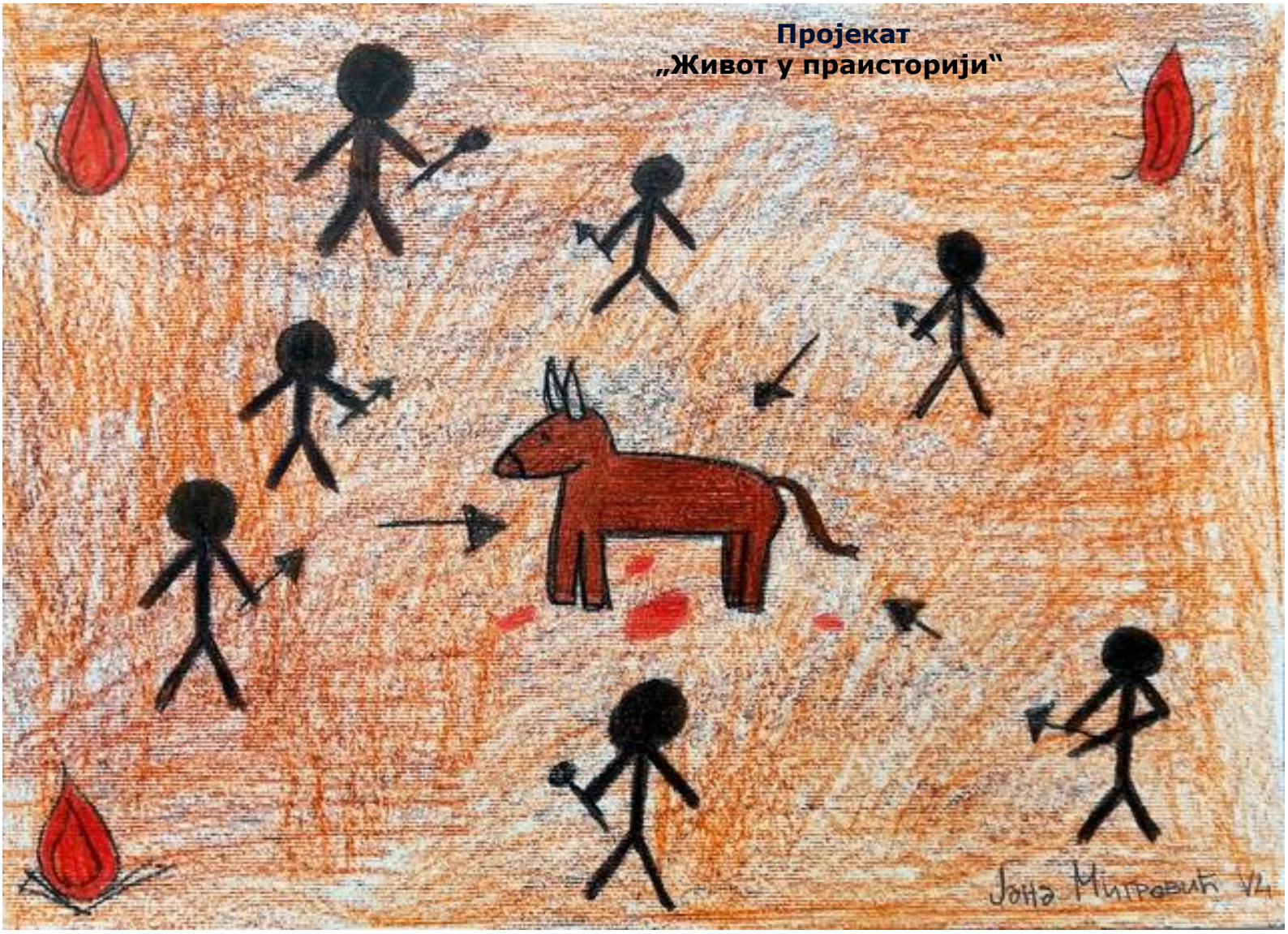

Школски лист *Маштарије*
Основна школа „Свети Сава" Београд

Драги читаоци,

Пред вама је једанаести број школског листа *Маштарије* у коме представљамо рад школе. Овај број је посвећен активностима из првог полугодишта 2018/2019. У рубрици *Дешавања* су прилози о обележању важних дана, учешћу ученика на литерарним такмичењима, о екскурзији ученика осмог разреда, активностима ђачког парламента итд.

Ту су и сталне рубрике *Учимо стране језике* и *Ученици стваралоци* у којима доносимо литерарне и ликовне радове ученика.

Посебан део листа посвећен је бројним пројектима реализованим у првом полугодишту. Међу њима је прилог о пројекту *Приказ књиге* у коме су учествовали ученици петог разреда.

Читајте и уживајте!

Редакција

Главни уредник
Слађана Галушка

Редакција
Драгана Јањић
Весна Зец
Наташа Томић
Горица Ивановић
Ивана Уљанов
Марина Луковић
Мариана Станимировић
Ивана Смиљковић Чевизовић

Сарадници
Исидора Милановић V_2
Јован Јовановић V_2
Ања Стојановић VI_5
Вања Јовић VIII_1
Марко Анђелић VIII_3
Теодор Голубовић VIII_3

Лектор
Ивана Марковић
Ана Стојановић

Технички уредник
Слађана Галушка

Директор
Михајло Ракоњац

Адреса редакције
ОШ „Свети Сава"
Београд, Николаја Краснова 8

Садржај

Дешавања
4 Почетак школске године
5 Екскурзија
6 Ноћ истраживача
7 Еколошка акција
7 Радост Европе
8 Месец књиге
10 Литеррни конкурс
11 Песнички сусрети
12 Ђачки парламент
13 Базар пазар
14 Светосавска приредба

Пројекти
15 Саобраћај
16 Комуникација писменост и медији
17 Корени мог Београда
18 Живот у праисторији
20 Речи и реченице
21 На крилима књиге
23 Градови Србије

25 Учимо стране језике
26 Есеји

Прикази књига
31 Прикази и илустрације омиљених књига

Ученици стваралоци
38 Литерарни и ликовни радови ученика

Дешавања

Почетак школске године

Школска 2018/2019. година започела је 3. септембра 2018.

У школском дворишту је организован програм за пријем првака. Присутне је најпре поздравио директор школе Михајло Ракоњац, а затим и представници Градске оптшине Врачар који су поделили поклоне малишанима.

Програм добродошлице су припремили ученици III_2,који су извели представу „Капетан Џон Пиплфокс". Након прозивке ученици четири одељења су са својим учитељицама отишли у учионице да се упознају са простором у коме ће боравити наредне четири године.

После разговора са директором и помоћником директора, родитељи су се придружили деци и учитељицама на првом свечаном часу.

Екскурзија

Ученици осмог разреда и њихове разредне старешине били су на екскурзији 15. 16. и 17. септембра 2018.

Обишли су Пожаревац, Виминацијум, Ђердап, Лепенски Вир и Сребрно језеро.

Екскурзија

Ученици осмог разреда наше школе кренули су 15. септембра 2018. на екскурзију. Прва станица је била Виминацијум - археолошко налазиште које се налази близу Пожаревца. Римски град и логор настао је у првом веку и трајао све до почетка VII века. Главни град римске провинције Горње Мезије представљао је и један од најзначајнијих легијских логора на Дунаву. Археолошки парк садржи римске терме као и римски амфитеатар. Обишли смо парк мамута и римску вилу.

Након обиласка Виминацијума, дошли смо у Пожаревац. Ту смо обишли Музеј Милене Павловић Барили и Народни музеј, а имали смо и времена за шетњу по граду. Потом смо прошли поред Голубачке тврђаве и ишли даље кроз Ђердапску клисуру. Свидело ми се како Дунав изгледа у овом делу Србије и како само река раздваја Србију и Румунију. Касно поподне смо стигли у хотел Лепенски вир. Сви су се распоредили по собама. После вечере смо се дружили и шетали по околини.

Следећег јутра смо обишли Хидролектрану „Ђердап". Имали смо водича који нам је објашњавао како хидроелектрана ради и колико је то сложен процес. Поподне смо провели на хотелском базену.

Последњег дана екскурзије смо обишли Лепенски вир, где смо видели много предмета који потичу из праисторије. Свидело ми се како је тај простор уређен и организован. Касније смо дошли на Сребрно језеро, за које знам да је лети препуно купача.

Вратили смо се у Београд предвече, пуни утисака и доброг расположења.

Вања Јовић VIII$_1$

Ноћ истраживача

Ученици одељења V_2 су 28. септембра 2018. са одељењским старешином Иваном Марковић и учитељицом Горицом Ивановић посетили Музеј Вука и Доситеја у којем се одржавала манифестација „Ноћ истраживача".

У музеју смо обишли Вукову и Доситејеву собу и видели предмете које су користили. Упознали смо се са првим словенским писмом – глагољицом. Пером и мастилом смо писали реченице овим писмом које нам је личило на хијероглифе. Неки од нас су се упознали са старом техником ткања на разбоју и изаткали прелепе шаре.

Музеј Вука и Доситеја нам се много допао и уживали смо у интересантним радионицама које су нас одвеле у далеку прошлост нашег народа.

Надам се да ћемо ускоро присуствовати још некој сличној манифестацији.

Исидора Милановић V_2

Еколошка акција

У оквири Дечије недеље удружење Пријатељи деце Врачара организовало је у сарадњи са основним школама „Свети Сава", „Јован Миодраговић" и „Краљ Петар II Карађорђевић" и Градском општином Врачар еколошку акцију „Дечија свест за чистији свет", 4. октобра 2018.

У акцији су учествовали ученици IV_5 наше школе. Они су на платоу поред Каленић пијаце грађанима делили цегере од биоразградивог материјала, а у замену за њих од пролазника су тражили пвц кесе, које су одлагали у канте за рециклажу. Циљ акције је био да ученици своје знање о рециклажи примене у стварном животу и о томе говоре и другима. Поред овога, деца су пролазницима делила и флајере са упутствима шта и како најлакше могу рециклирати.

Ученици III_4 су на исти начин учествовали у овој еколошкој акцији 19. октобра 2018.

Радост Европе 2018.

Манифестација Радост Европе је одржана од 2. до 5. октобра 2018. под слоганом „Нек блиста планета" и била је посвећена заштити животне средине. То је једна од приоритетних тема која повезује децу целог света и развија код њих еколошку свест и одговорност према планети Земљи и њеним ресурсима.

У програму су учествовала деца из осамнаест земаља. Ученици наше школе Анђела, Огњен, Стрибор, Вид, Леда, Деа, Лана, Милан, Аца, Маша, Тамара, Исидора Ж. и Исидора М. угостили су децу из Мађарске. Била је то прилика да се лепо друже и стекну нове пријатеље.

Месец књиге

Обележавање Месеца књига и Месеца школских библиотека започело је 11. октобра 2018. презентацијом књига из нове издавачке продукције и позивом деци да посете предстојећи Сајам књига у Београду и обогате своје кућне библиотеке.

Александр Губаш, представник Издавачке куће „Одисеја", говорио је ученицима IV_2, IV_5, V_1 и V_2 о књигама „Кућица на дрвету" Бјанке Пицорно, „Ракун који је хтео да опере цео свет" Иштвана Лакатоша и „Доктор Проктор и велика крађа злата" Јуа Несбеа. Ђаци су уживали у причи о новим књигама, а затим су причали о књигама које читају и важности читања.

Школска библиотека је на поклон добила по један примерак представљених књига.

Мађарски стрип аутор, писац и илустратор Иштван Лакатош био је гост Сајма књига у октобру 2018. и на штанду Издавачке кућа „Одисеја" је потписивао своје романе. То је био повод да Александр Губаш поново гостује у нашој школи 1. и 2. новембра 2018. Он је ученицима III_3, III_4, III_5 и IV_4 говорио о три романа Иштвана Лакатоша: „Коцкоград", „Замало смртоносни зрак" и „Ракун који је хтео да опере цео свет".

Ученицима су се свиделе приче о необичним јунацима, а сазнали су и какав је пут књиге од писца до читалаца и којим занимањима се баве људи запослени у једној издавачкој кући. Ђаци су кроз разговор са гостом добили одговоре на бројна питања у вези са током настанка књиге и о детаљима из романа мађарског писца.

Дејан Алексић у нашој школи

Ученици четвртог разреда су се 26. октобра 2018. дружили са Дејаном Алексићем, једним од најзначајнијих српских књижевних стваралаца млађе генерације који пише песме, приче и позоришне текстове за децу и добитник је бројних награда. У једносатном програму писац је представио своју нову књигу сјајних и духовитих песама „Шта сам оно хтео да кажем?". Говорио је необичне мале огласе, брзалице и загонетке и организовао весело такмичење ђака у изговарању брзалица и откривању појмова који се крију иза стиховних загонетки.

Ђаци су уживали у песништву Дејана Алексића, забављали се и надметали и на крају оценили час и песника петицом.

Слађана Галушка

Моја књига

Ученици шестог разреда су поводом Месеца књиге цртали корице за своју будућу и своју омиљену књигу.

Литерарни конкурс

Градска библиотека Карло Бијелицки у Сомбору је организовала XII Вељкове дане у новембру 2018. године и расписала литерарни конкурс на слободну тему у коме су учествовали ученици у три категорије – млађи и старији ученици основних школа и средњошколци.

Јована Петровић, ученица IV_1 наше школе, освојила је другу награду за литерарни рад „Колачић и велика авантура" у категорији ученика од првог до четвртог разреда.

Бранкица Виторовић

Колачић и велика авантура

У граду Паризу биоједан пекар који је пекао најлепше и најукусније колачиће. Он је оставио на прозор колачиће да се хладе, и један мали несташан колачић је искочио и побегао. За њега је то био потпуно нови свет. Сви људи су га пратили и чудили се како он може да хода. Све што је желео је било да не заврши у нечијем стомаку. Вапио је да нађе нове пријатеље и да види све.

На свом пропутовању наишао је на мачку. Она се прикрадала и хтела је да га смаже. Колачић угледа мачку и даде се у бег. С обзиром да је био пљоснат, успео је да ускочи у аутобус који је затварао врата. Јадни мали колачић се сакрио испод једног седишта и возио аутобусом све до задње станице. Када се аутобус испразнио и видео да је сигуран, реши да напусти аутобус. Чим је изашао, угледао је величанствени Ајфелов торањ.

Усхићен попео се на врх торња са ког се пружао предивни поглед на цео Париз. Занесен њиме изгубио је равнотежу, почео да пада и, гле чуда, завршио је на птичјим леђима.

Птица је слетела и осетила диван мирис колачића. Колачић је био захвалан што га је птица спасила и даде јој један мали део себе који птица у сласт поједе. Дуго је лутао улицама града Париза очајнички тражећи неке нове пријатеље који га неће гледати као храну. Био је страшно усамљен и уплашен.

У страху да не буде поједен реши да напусти Париз и оде у уклету шуму за коју су сви веровали да се у њој налази прастара вештица Жизел. Оно што нису сви знали је да је стара вештица Жизел одавно напустила хладну и влажну шуму и отишла у топлије крајеве који су пријали њеној старости. Када је колачић био близу напуштене вештичине куће, зачуо је веселу грају. Појурио је и када је стигао до кућице видео је много колача, слаткиша и торти како се безбрижно играју. Колачићевој срећи није било краја. Пронашао је свој мали слатки рај и мноштво другара са којима се дуго дуго играо.

Јована Петровић IV_1

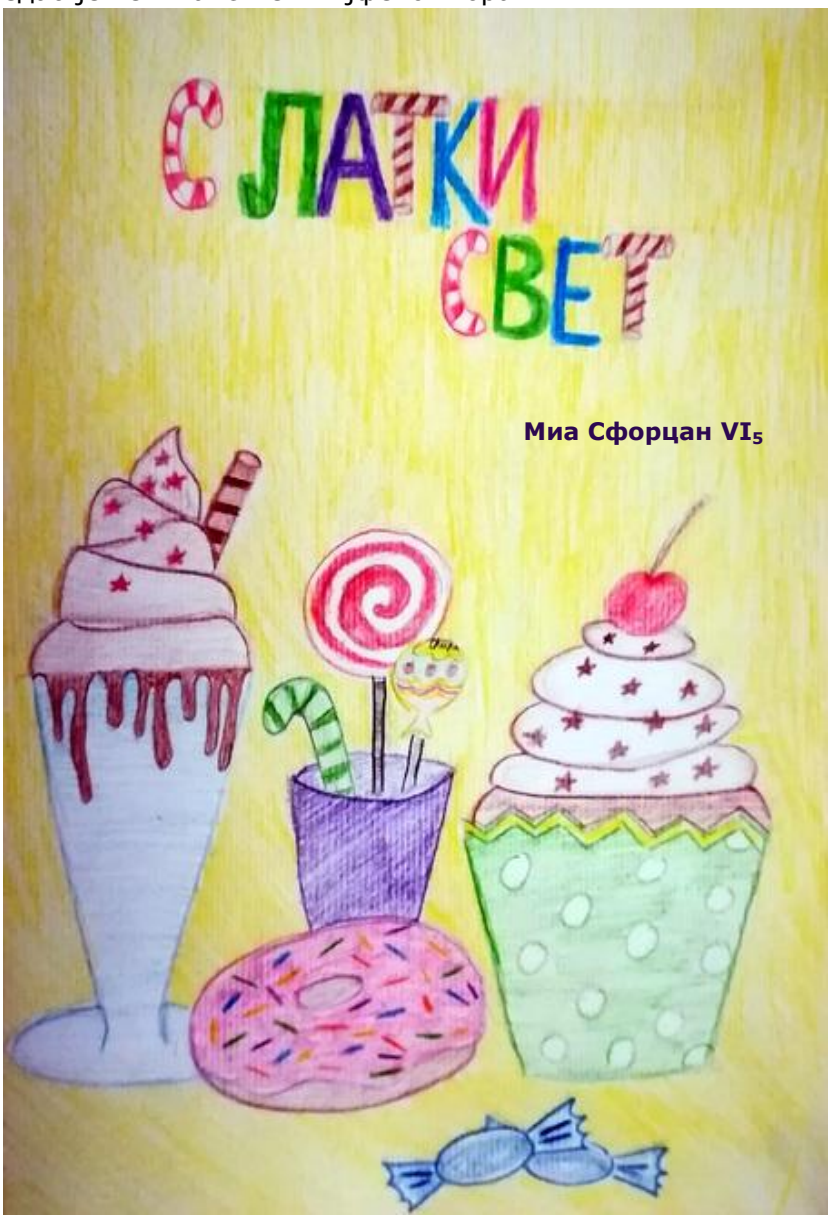

Песнички сусрети

Песма за тату

Гледам воду под зрацима сунца,
Како таласа, како светлуца.
Како је жива у преливима боја,
Желим да ти је поклоним да буде твоја.

Теби драги оче исто тако желим
Да се жарким сунцем обрадујеш целим.
Лице твоје нека сија, блиста,
Нека ти се жеља оствари триста.

Поред тебе ја увек бићу ту,
Зато разапни крила и надлети ласту.
А када коса почне да седи
и твоје лице полако да бледи
и кад камена постану ти крила,
што некада шарена су била.
Ја обасјаћу их у красну боју,
Надлетећеш птицу, било коју.

Ако те од сунца заболе очи,
У блиставу реку ти ускочи,
А када изрониш ја бићу ту
И ти већ бићеш у мом наручју.

И кад сунце полако крене да вене,
И сиве поново постану стене.
И као да се црна тад отворе врата,
Ал не брини ништа, јер те волим тата.

Крстивоје Кипријановић VI$_2$

Школско такмичење „Песнички сусрети" одржано је у нашој школи 29. октобра 2018.

У овом надметању, које организује удружење Пријатељи деце Београда, ђаци песници су говорили своје стихове.

Међу млађим ученицима најбољи је био Алексеј Шепетковски, а међу старијима Крстивоје Кипријановић.

На општинском такмичењу одржаном 16. новембра 2018. у ОШ „Светозар Марковић" Алексеј Шепетковски освојио је прво место у категорији ђака млађих разреда.

Весна Зец

Кошарка

Рођен у земљи светских првака,
Рекох: „Хоћу и ја кошарку!"
Ал на паркету ме чекала чета момака,
Спремна да изведе сваку варку.

Дриблали ме сви од реда,
А желео сам да ме хвале,
Тата ме на утакмици гледа,
Каже: „За први тим, шансе су ти мале."

И тако прођоше два лета,
Сви су говорили да сам лош,
Боље да сам се држао балета,
Нисам знао да дам ни кош.

Ал сам зато вредно радио,
Гледао Џордана сваки дан,
И мишиће сам чак зарадио
Јер ми је кошарка била сан.

После много зноја и труда,
Ушао сам у првих пет.
Јурцам срећан по терену свуда,
Као да мој је цео свет.

Алексеј Шепетковски IV$_1$

Сара Радуловић III$_4$

Ђачки парламент у Горњем Милановцу

Ђачки парламент наше школе има за циљ да својим предлозима и идејама побољша рад школе. Један од начина да то урадимо је и упознавање са радом других школа.Тако је организован пут у Горњи Милановац и посета школи „Десанка Максимовић" са којом је сарадња успостављена 2017. када су представници Ђачког парламента ОШ „Десанка Максимовић" били наши гости.

Наставница физике Наташа Станић и осам чланова нашег парламента отпутовали су 3. децембра 2018. године у Горњи Милановац. Наши домаћини су били педагог школе „Десанка Максимовић" и неколико ученика.

Најпре су наши домаћини причали о раду своје школе, секцијама и активностима. Једна од најзанимљивијих активности је њихов Фестивал науке, где ученици заједно са својим наставницима учествују у извођењу експеримената. Ми смо говорили о својој школи кроз презентације о пројекту предузетништва, манифестацији Базар-пазар, спортским турнирима и страним језицима које учимо. Онда је предавање имала и наша наставница физике.

Нама се допала идеја о њиховом сајму науке, а њима се допала прича о нашем Базар пазару. Позвали смо их да буду наши гости у време базара и надамо се да ће нас тада посетити.

Преспавали смо једну ноћ и били смо гости ђака ове школе. Сва деца и њихове породице су били одлични домаћини. Водили су нас у обилазак града, ишли смо на Брдо мира и у њихов градски парк. Лепо смо се дружили.

Сутрадан смо били на два школска часа и закључили смо да и њихови наставници веома добро предају. Потом смо сви заједно ишли у издвојено одељење њихове школе у селу Врађешница. Тамо деца имају и свој воћњак и некада и сами праве храну. Имали смо прилике да доручкујемо у њиховој кантини и све је било веома укусно.

Обишли смо и оближњи манастир где су нас послужили колачима.

Све до поласка кући смо сви били заједно. На поклон смо добили сокове и џемове који се праве у њиховом граду.

Пут у Горњи Милановац је био диван. Веома лепо смо се провели и дружили. Сви желимо да останемо у контакту са новим другарима и да их што пре угостимо у нашем граду и нашој школи.

Волели бисмо да оваквих путовања и упознавања другара и њихових школа и места буде што више. Мислимо дасмо би тако могли сви да добијемо нове идеје за бољи рад школе.

Вања Јовић VIII$_1$

Базар пазар 2018

Манифестација Базар пазар одржана је 12. децембра 2018. године, од 16 до 18 часова.

У холу школе у приземљу, на првом и другом спрату, били су постављени импровизовани штандови на којима су ученици заједно са наставницима излагали бројне артикле. Посетиоци и купци били су чланови породица ученика и пријатељи.

Осим ђака наше школе, учествовали су као излагачи и предшколци из вртића: „Свети Сава", „Бели зека", „Лепа Витас" и „Бисер".

Циљ ове манифестације је подстицање деце на стваралаштво и израду разноврсних предмета, њихову презентацију и продају. Асортиман робе био је разноврстан и у духу предстојећих празника. На штандовима, у понуди су били: честитке, украси за јелку, новогодишњи аранжмани за столове, снежне кугле, венчићи, свеће, магнети, кутије за накит, теглице украшене декупаж техником, наруквице, сапуни...

Посебну пажњу гостију је привукла јелка постављена у холу школе коју су направили ученици шестог разреда и наставница технике и технологије Наташа Томић.

Зарађени новац свако одељење ће искористити на свој начин: за опремање учионице или за одлазак у позориште и биоскоп.

Базар пазар су обележила насмејана и задовољна лица ђака и наставника што је и најбоља потврда успешности овогодишње акције.

Светосавска приредба 2019.

Школска слава ове године прослављена је у духу мира и радости. Мирис тамјана, свечани амбијент и мила лица ученика допринела су да наш празник постане незаборавaн.

Светосавски програм је отворен свечаним обредом резања колача, након чега је уследио говор добродошлице директора школе.

Програм, чији је главни организатор наставница српског језика Ана Стојановић, садржао је музички, драмски и рецитаторски део. У музичком делу програма учествовали су ученици од петог до седмог разреда. Хор, који води наставница Биљана Буловић Марић, певао је неколико песама: „Химна Светом Сави", „Молитва", „Мала светосавска молитва", „На Светог Саву", „Растку Светом Сави рецимо хвала", „То је била школска слава". Ученица Катарина Нецић VI_2 отпевала је руску духовну песму уз музичку пратњу Филипа Олујића и Андрее Бојовић, VIII_1.

Ове године Србија обележава 800 година од крунисања Стефана Првовенчаног, историјски тренутак када су српска црква и држава добиле самосталност. У то име говорила је Тамара Милић VI_2 о одласку Светог Саве у Никеју. Путовања Светог Саве ове године била су главни мотив приредбе, те је након Тамариног говора уследила кратка представа „Путовања Светог Саве", коју су извели ученици V_1 Вера Кипријановић, Милош Судар, Душан Талић, Ђорђе Видић и ученици VIII_2 Михаило Матовић и Лука Обрадовић. Овом представом успели смо да се вратимо у средњи век и макар на тренутак осетимо дух некадашњег времена. О томе куда се све Свети Сава кретао говорили су ученици VIII_1 Лазар Јоксимовић и Даница Максимовић док смо на видео-биму пратили путању његовог кретања.

Свети Сава је био инспирација и за народне певаче, а то смо осетили у рецитовању народне епске песме „Свети Саво" коју нам је представила Ана Кришто V3.

На крају програма ученици VIII_3 (Нађа, Јана, Нина и Марко), нама добро познати водитељи програма,захвалили су наставницима који су учествовали у припреми светосавске приредбе: наставници музичке културе Биљани Буловић Марић, наставници српског језика Ани Стојановић, наставницима историје Владу Маријану и Павлу Павловићу и наставници руског језика Јелени Вукичевић Радоичић.

Ана Стојановић

Пројекти

Саобраћај

Учитељица Ивана Уљанов је у одељењу I_3 организовала тематски дан „Саобраћај", 17. октобра 2018.

Реализација планираних активности представљала је примену знања стечених на семинару „Тематски и интердисциплинарни приступ планирању наставе".

Часу су присуствали учитељи колеге, педагог школе, помоћник директора и неколико родитеља.

Циљ тематског дана био је усвајање знања (појмова) и развијање вештина из области саобраћаја. Садржаји српског језика, математике, ликовне и музичке културе и света око нас повезани су темом *Саобраћај* и реализовани кроз разноврсне активности.

Ученици су кроз разговор, писањем речи и реченица, игровним активностима, покретом, песмом, ликовним изражавањем и применом стечених знања усвајали нова и утврдили претходно стечена знања и вештине. На крају тематског дана заједно са учитељицом и родитељима применили су знање о правилном прелажењу улице на пешачком прелазу у близини школе.

Сви планирани садржаји реализовани су у потпуности. Ученици су били мотивисани и активно су учествовали у свим активностима. На крају тематског дана су изнели веома позитивне утиске. Овакав начин рада им је пријао јер су имали разноврсне краће активности које су им у потпуности држале пажњу и допринеле остваривању циљева тематског дана.

Ивана Уљанов

Тематска настава Комуникација, писменост и медији

Часове пројектне и тематске наставе „Комуникација, писменост и медији" реализовали су наставнице Драгана Јањић и Наташа Томић, вероучитељ Предраг Младеновић и библиотекарка Слађана Галушка са ученицима VIII_1 током септембра и октобра 2018. Повезани су садржаји више наставних предмета: српског језика, техничког и информатичког образовања, грађанског васпитања и веронауке.

Ђаци су учили о елементима комуникације, о вербалној и невербалној комуникацији и основним одликама говорног и писаног језика, о писмености (читалачкој, информационој, медијској, дигиталној) и медијима које користе за комуникацију.

Задатак за ученике је био да креирају аудио и видео лекције на теме о којима су учили. Они су осмишљавали сценарио лекција на основу излагања, наставног материјала у штампаној форми који је библиотекарка припремила и информација које су сами пронашли у електронским медијима.

У оквиру активности тематске наставе одржана су 1. октобра 2018. два угледна часа техничког и информатичког образовања, наставна јединица „Интернет и комуникација". Часу су присуствовале наставнице Наташа Томић и Драгана Јањић, библитекарка Слађана Галушка и педагог Татјана Перишић.

Циљ часова је био: Стицање знања о могућностима коришћења интернета, проналажењу информација, стварању и дељењу новог знања.

На почетку часа ученици су се подсетили шта су учили у вези са комуникацијом и писменошћу. Затим су дискутовали о следећим темама: за шта и у којој мери најчешће користе интернет, с ким најчешће комуницирају електронском поштом, које су позитивне и негативне стране интернета, како се претражује на интернету, која је разлика између библиотеке и интернета и сл.

У вези са темом „Безбедност на интернету", ученици су погледали два видео клипа, Безбедност деце на интернету и Дигитална писменост, и са наставницима разговарали о мерама опреза које се морају поштовати на интернету и правилима безбедног понашања на друштвеним мрежама. Тема „Едукативни садржаји на интернету" отворила је дискусију о томе како и колико деца користе интернет за учење, а затим су ђаци су причали о моделу за решавање информационог проблема BIG6, као и о концептима медијске писмености са којима су се већ упознали на часовима грађанског васпитања.

Ученици су подељени у пет група и добили су задаке да саставе сценарио за лекције у вези са темама: Вербална комуникација, Невербална комуникација Информациона и медијска писменост, Говорни и писани језик, Електронска писменост. На основу сценарија које су осмислили, направљене су на наредним часовима аудио и видео лекције које су постављене на веб страни школске библиотеке у делу Наставни материјал. Тако су ђаци показали да су стекли и применили знање о комуникацији, писмености и медијима и да су интернет користили за проналажење информација, стварање и дељење новог знања.

Слађана Галушка

Пројекат Корени мог Београда

Наставница Горица Ивановић је са ученицима I_2 реализовала пројекат „Корени мог Београда" током септембра и октобра. У септембру су ђаци разговарали о догађајима из прошлости своје породице и цртали породично стабло. У октобру су учили о Првом светском рату. Били су у Народној библиотеци Србије и Библиотеци града Београда, одељењу „Растко" на Врачару 10. октобра 2018. и слушали причу о храбрим борцима који су одбранили Србију и Београд. Гледали су 15. октобра филм „Мој деда суперхерој" о осмогодишњем дечаку који се придружио војсци.

Уз помоћ наставнице деца су направила наставно средство Игра памћења – пластифицирали су фотографије спомен обележја из Првог светског рата која се налазе у Београду. Читали су о њиховм значају и кроз игру памћења учили о историји Београда. Ученици су посетили изложбу фотографија и личних ствари војника Првог светског рата у холу РТС-а 17. октобра.

Радионица за ученике и родитеље „Израда ордења" одржана је 24. октобра. Деца су на часовима ликовне културе цртала идејно решење, а током радионице су од различитих материјала и уз помоћ родитеља израдили ордење, које је касније изложено у холу школе.

Од 15. септембра до 1. новембра припремана је представа „Ослобођење Београда у Првом светском рату". Наставница је написала сценарио у коме је сваки ученик имао улогу, деца су научила текст и вежбала за јавни наступ током часова редовне наставе и у боравку.

Продукти пројекта су представљени 1. новембра 2018. на дан када је пре сто година ослобођен Београд у Првом светском рату. За време првог школског часа ученици остала три одељења првог разреда су разгледала ордење и наставна средства за игру памћења. Затим је изведена представа у свечаној сали. Ђаци I_2 обучени у костиме са почетка 20. века говорили су и певали пред својим другарима, који су били одушевљени дешавањем на сцени. Био је то први јавни наступ ђака првака и први велики аплауз.

Награда

Програм који су ученици I_2 припремили током пројекта „Корени мог Београда" освојио је прву награду на конкурсу „Обележавање 100 година од ослобођења Београда у Првом светском рату". На додели награда у Дечијем културном центру Београда, 10. Децембра 2018. године, они су извели своју представу.

Горица Ивановић

Живот у праисторији

Пројекат „Живот у праисторији" реализовали су наставници Павле Павловић, мр Биљана Буловић-Марић и Ивана Смиљковић Чевизовић са ученицима петог разреда почетком новембра. Пројектом су повезани наставни садржаји историје, музичке и ликовне културе.

Циљ активности је био: стицање знања о праисторији и примена стеченог знања и развијање креативности кроз израду цртежа на тему „Пећински цртеж" и прављење ритмичких удараљки које асоцирају на музику првобитне заједнице. Ученици су све постављене задатке завршили у току двонедељног рада, показали су креативност, заједништво у раду и ентузијазам.

Постигнућа пројекта су презентована 14. новембра 2018. у холу школе где је постављена изложба ликових радова, као и панои настали на часовима историје и музичке културе на којима су представљени начин живота у праисторији и музички инструменти. Ђаци V_4 су у кратком програму говорили о праисторији и пећинском сликарству, а затим дочарали музику старих времена свирањем на инструментима које су сами израдили. У публици су били ученици осталих одељења петог разреда, наставници и директор школе. И учесници и гледаоци су оценили активности и продукте пројекта веома успешним.

Мр Биљана Буловић-Марић
Ивана Смиљковић Чевизовић

Ђорђе Павић

Речи и реченице

Наставница Ивана Уљанов је одржала 22. новембра 2018. два јавна часа српског језика у I_3. Обрађена је наставна јединица „Слово, реч, реченица – компоновање реченице речима исеченим из штампе".

Циљ часова је био оспособљавање ученика да самостално и у пару осмисле, саставе и склопе реченице избором речи исечених из штампе и повезују знања из различитих области.

Часу су присуствале колеге учитељи, педагог школе, помоћник директора, библиотекар и неколико родитеља.

Ученици су били мотивисани и активни.

Од понуђених речи, појмова обрађених на часовима света око нас, осмишљавали су реченице користећи знања стечена на часовима тога предмета и искуства из свакодневног живота.

На другом часу радили су у паровима и састављали реченице од понуђених речи из неких других области. Читали су и презентовали своје садржаје пред целим одељењем.

Продукти показују да су остварени исходи планирани за овај период. На крају часа ученици су емотиконима показали да су веома задовољни активностима. Наставница и гости су оценили часове веома успешним.

Ивана Уљанов

На крилима књиге

На јавном часу, одржаном 7. марта 2019. године, ученици VI_5 су представили ток и продукте пројекта „На крилима књиге". Часу су присуствовали ученици VI_2 и VI_4, наставнице Драгана Јањић, Јелена Вукичевић Радоичић, Оливера Филиповић, Наташа Томић и Бојана Весковић, библиотекарка Слађана Галушка и педагог Татјана Перишић.

У организацији пројекта који је трајао од октобра до децембра 2018. године учествовали су Драгана Јањић, наставник српског језика, Слађана Галушка, библиотекар, Предраг Младеновић, вероучитељ, Наташа Томић и Бојана Весковић, наставнице технике и технологије.

Активности су започеле обрадом романа „Мој дека је био трешња". Ученици су анализирали роман, разговарали о доживљајима јунака, препознавали поједине ситуације из света књиге у свом животу, откривали поруке и писали приказе.

Један од задатака је био и да осмисле питања за све јунаке књиге и одговоре који би они дали. На основу интересовања ученика, одређени су учесници емисије, водитељ и шест ликова који ће бити њени гости. Уз помоћ наставнице српског језика и библиотекарке одабрана су питања и одговори. Ђаци су телевизијску емисију назвали На крилима књиге и осим разговора са ликовима, припремили су рекламе и наградну игру за гледаоце. Неколико девојчица је направило плакат за емисију.

Јавни час је започео представљањем тока пројекта - на часовима српског језика, грађанског васпитања и веронауке је тумачен садржај романа, на часовима технике и технологије ђаци су у програмима Енвисионар и Гугл Скечап цртали сеоско домаћинство на тему „Мој дека је био трешња", на часовима информатике и рачунарства разговарали су о изради различитих медијских порука за одређену публику и са одређеном намером.

У другом делу часа ученици су представили роман „Мој дека је био трешња" кроз приказ, интервјуе и рекламе, тј. телевизијску емисију.

У завршном делу часа ученици и наставници су вредновали успешност часа. Гостима се идеја допала и похвалили су целокупни ток пројекта. Извођачи су рекли да је рад на пројекту био веома занимљив и поучан и да ће осмислити и направити још један у другом полугодишту.

Слађана Галушка

На крилима књиге
НА КРИЛИМА
КЊИГЕ

Градови Србије

Наставнице Марија Вујовић и Драгана Златић и библиотекарка Слађана Галушка организовале су часове пројектне наставе „Учење је забава" током новембра и децембра 2018. и јануара 2019. Ученици IV_2 и IV_3 су учили о елементима комуникације, о вербалној и невербалној комуникацији, о писмености (читалачкој, информационој, медијској, дигиталној) и медијима које користе за комуникацију.

Део активности је пројекат „Градови Србије" - на часовима природе и друштва, српског језика, ликовне културе, слободних активности и музичке културе ученици су проналазили информације у вези са појединим градовима Србије и израђивали презентације и паное на којима су представљали основне одлике градова и занимљивости у вези са њима. Користили су рачунаре које су добили прошле школске године и развијали информациону, медијску и дигиталну писменост.

Део активности су биле и радионице у Библиотеци града Београда, одељења „Растко" на Врачару организоване за ученике ових одељења у децембру 2018. Ученицима су представљене књиге које могу да користе за решавање задатака у оквиру пројекта.

У јануару 2019. су одржана два заједничка часа оба одељења на којима су ученици IV_3 друговима из IV_2 показали како су урадили задатке и вежбали јавни наступ.

За зимски распуст ученици су имали два задатка: да на основу прикупљених информација о градовима напишу информативни текст и да напишу књижевни текст у вези са омиљеним градом.

Ток и продукти пројекта приказани су на јавном часу у свечаној сали, 8. марта 2019. Ђаци IV_2 и IV_3 су представили најзанимљивије информације у вези са неколико градова Србије ученицима остала три одељања четвртог разреда. Часу су присуствовале учитељице свих одељења, библиотекар и педагог школе.

На крају часа учесници и гледаоци програма су вредновали пројекат. Учесници су говорили о начину рада и рекли да су сазнали много нових информација о градовима, научили да праве презентације и увежбавали јавни наступ. Гледаоци су казали да им се свидео час, да су научили нешто ново и предложили да се током другог полугодишта у њиховим одељењима организују слични пројекти у којима би теме били уметност и спорт.

Слађана Галушка

Резервати природе и реке
I CHOOSE
TO BE
HAPPY

Учимо стране језике

Пројекат на енглеском језику

Наставница Мариана Станимировић је у новембру са ученицима III_1, III_2, III_3 и III_5 реализовала пројекат на тему Animals, Pets and Australian animals.

Ђаци су уживали у активностима, обогатили енглески вокабулар и упознали се са Аустралијом и њеним дивљим светом. Стекли су ново знање о животињама и животу и навикама кућних љубимаца.

Мариана Станимировић

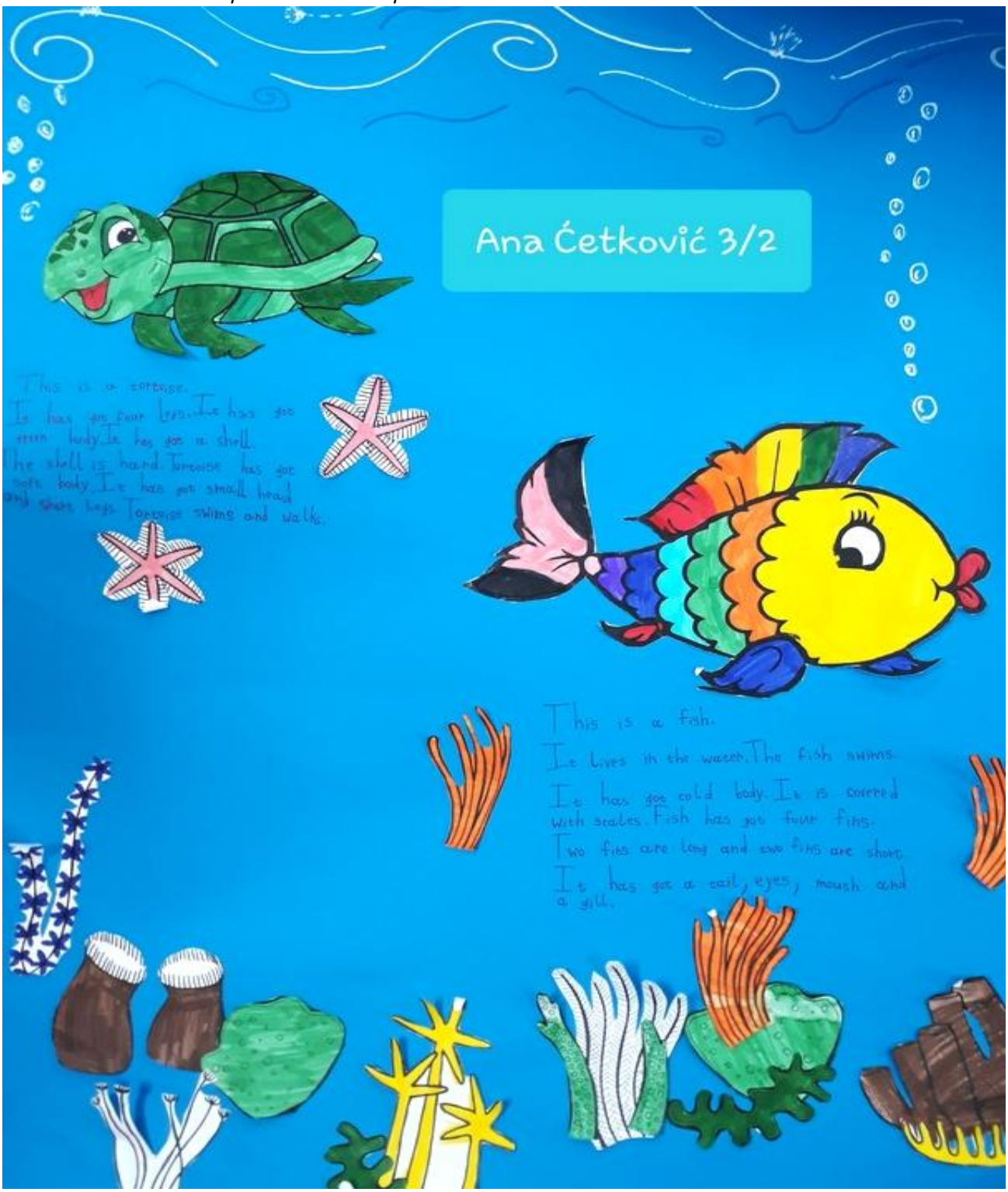

Енглески језик - Есеји

У овој рубрици представљамо радове настале на часовима енглеског језика међу којима су и они у којима је задатак био да се изнесе аргументација за или против.

Као илустрације послужили су ликовни радови ученика четвртог разреда на тему „Моје је право да живим срећено и здраво".

Hi, Laura,

How are things? I believe you had a good time in Vienna.

Since the start of the holiday, I've stayed at home most of the time, and I've been watching films a lot. I went to my grandparents' last weekend and I made a lot of new friends there.

Have you made any plans for next weekend? I think that we could go to the zoo-park or some café. It'll be funny. Both of us love animals and we have a lot of topics for chatting. Do you fancy going with me?

What do you reckon? I really hope you'd come.

Love, Jana

Jana Tomašević VIII$_3$

My ideal home

Here we are in my ideal home.It is a modern flat in the centre of the town.It is huge, there are 7 large bedrooms each with bathrooms.There is a kitchen, a huge living room and 3 small bedrooms for guests.it has also got 3 small bathrooms.Since we are on 25th floor (the last one), we have an exit to the roof. Dad made a large pool there with a perfect view.The living room has got a balcony overviewing Saint Sava Church.

Today we are all at home.My mom is making lunch.Dad is at the pool with my little brother.I am in my bedroom.I have got a new TV set. It is really big.I am watching movie and eating popcorn.

My favourite room is the living room.There is a big sofa and a really modern TV set.There is a DVD player next to it. I like being in this room because it is relaxing.

Anja Stojanović VI$_5$

Euthanasia

Arguments for

Most of us fear death, but a large part of that fear comes from uncertainty and the worry that it might be preceded by agonizing pain-like a car wreck for example.

But if we knew the exact date of that death and we were certain it would be painless its safe to say that fear would melt away.

By letting people choose the exact date of their death, we would guarantee that they would live the rest of their life to the fullest free from the anxiety.

The Hippocratic oath

"Do no harm" is a summation of the Hippocratic Oath. But what does this mean. If we are artificially keeping someone alive when death is preferable would this mean that the doctor broke the oath?

If a patient is going through intense pain or mental anguish, we would be doing more harm by keeping them alive rather than allowing them to die.

It could be argued that any caretaker who didn't lift the suffering was violating the principles of the oath, allowing great harm and a great injustice to occur.

Vulnerable people

One of the myths about legalizing assisted dying is that it would lead to pressure on the old, disabled and infirm to end their lives, however it has been shown that this fear has no basis.

In 2007 the Journal of Medical Ethics analyzed the cases of every single patient and found that groups we would consider vulnerable were represented as infrequently as everyone else.

Arguments against

Devaluing life

Some people fear that allowing euthanasia sends the message that death is a preferable alternative to being sick or disabled and that it would lead to disabled people being regarded as a burden to our society.

The subtext is that some lives are not worth living. It degrades the status of being human for the sick or disabled.

Alternative argument

Another argument against it is that advances in medicine mean that no person should ever feel that they are suffering intolerably. According to this argument if a person is given the right care, there should be no reason why they can't have a dignified death.

Experienced care takers say that the greatest fear of the dying is not physical pain but the fear of being abandoned by their family, society or both.

Medical Ethics

The medical ethics argument states that legalizing euthanasia would violate the International code of Medical Ethics which clearly states: "A physician shall always bear in mind the obligation to respect human life.

Asking doctors to abandon their obligation to preserve life could damage the relationship doctors have with their patients. People with complex health leads may distrust their doctors and believe that the care taker would rather "kill them off"

Slippery slope

This argument is based on the idea that once a society allows healthcare services to kill their own citizens, a line is crossed that should never have been crossed, and a very dangerous precedent has been set.

The concern is that legalizing voluntary euthanasia would lead to including involuntary euthanasia.

Thus if we are to prevent these practices we must resist taking the first step.

Marko Andjelić VIII$_3$

Srećna
Zdrava
Slobodna

Are you for or against vegeterians?

This is the question many people ask themselves before going pro-vegan.

Why should you be pro-vegan, well there are many reasons for that, you could care for animals, or perhaps you feel bad for the many animals that get slaughtered for their meat, fur, skin...

There are a lot of people protecting animals like some "sacred" treasure, when infact it is just nature.

On the other hand, you may feel some remorse for the cattle and you consider them just food and precious nutrients.

In conclusion, eating meat is necessary for your survival, and health. You should eat meat but if you do not like it, or just feel bad about it, you can just stop.

Vojin Živadinović VIII$_3$

Are you for or against vegetarianism?

These days people use various types of diets that determinate them what they will eat. One of those diets is vegetarianism and it is very interesting.

Every year more and more people start eating only vegetables and other non animal products because they do not like hurting animals or they want to lose a few pounds. I think that it is not really the best way to save animals or having better looks but it can still work.

On the other hand, lots of people become vegetarians because they have seen their favourite TV stars or singers do that. In my opinion you should become a vegetarian only if your doctor or nutritionist says so. Also people who want to look better should just start to exercise more or eat less sweets.

All in all, from my perspective people can become vegeterians if they have some health problems, but if it is for movie stars or a diet there is allways a better way to lose weight or to show your favourite celebs you like them.

Teodor Golubović VIII$_3$

Holiday advice

When you are packing for a trip, you should only bring what is necessary. Most people will pack too much and it will be too heavy. For example, do not bring a torch if you are planning to stay in an expensive hotel.

There are a lot of sports that you can do on your holiday. For some of them you will need equipment. However, you can hire gear like tennis rackets, a snorkel, skiing gear and more. So there is no need to pack your own sports gear.

You will meet a lot of people on your journey, but do not talk to everyone too much. Remember, some people are not as friendly as you think. It might be easier for you to learn some phrases from a local language. There are always small dictionaries to buy if.

Make sure to bring some medicine, first aid and sun cream. you need some Tanning is nice, but if you do not put enough sun cream you will get burned.

It is nice to have items that will remind you of your trip, but do not buy everything you see. For example, do not buy clothes you will not wear after a week. It is better to have souvenirs that you can place around you house.

Each country has its own customs. Respect the culture of every place you visit. Before you visit, make sure to do a research on the customs.

Be careful of the people around you when listening to music. Sometimes it will disturb them. Try to listen to music when you are alone, or listen to it in a polite and considerate manner.

И. С. VIII2

Тамара Милић VI1

Приказ књиге

Наставнице српског језика Ана Стојановић и Ивана Марковић и библиотекарка Слађана Галушка организовале су за ученике петог разреда пројекат „Приказ књиге".

Поводом Месеца школских библиотека и Месеца књиге у октобру 2018. библиотекарка је разговарала са ђацима о књигама и значају читања, а затим су ученици говорили о својим омиљеним књигама. Ђаци су затим добили упутство за писање приказа и имали су задатак да напишу приказ омиљене књиге. На наредним часовима српског језика ђаци су читали приказе и анализирили их заједно са наставницама и библиотекарком, које су дале предлоге за побољшање радова.

Изабрани су најбољи радови и 28. децембра 2018. на заједничком часу сва четири одељења петог разреда проглашени су аутори најбољих приказа и они су награђени књигама. На том часу ученици су се подсетили активности пројекта и вредновали их. Рекли су да је било занимљиво да друговима препоручују књиге за читање и да су научили како се пише приказ. Предложили су да се организује такмичење и у другом полугодишту, али да ђаци пишу приказ на часу у школи и да се ти радови оцењују.

Наставак пројекта, у складу са овим предлогом, следи у другом полугодшту.

Слађана Галушка

Сазвежђе виолина

Свирам виолину већ пуне три године и одувек сам желела да уђем у чаробни свет музике и откријем све тајне које поседује мој магични инструмент. То ми је омогућила дивна, књига „Сазвежђе виолина" Весне Алексић, која води читаоце кроз одрастање будуће виолинисткиње.

Књига је веома лепа, у њој има и емоција и хумора и за неколико дана сам је прочитала. Неки тренуци вратили су ме у прошлост неколико година уназад, када сам ја кретала у музичку школу и подсетили ме на важне концерте, испите и такмичења који су се десили у неискусним данима мог боравка у свету музике.

Тема романа је одрастање девојчице Тијане која постаје веома славна и тражена композиторка. Мала музичарка решава разне изазове на путу у свој чаробни свет и показује нам како се после тужних тренутака треба уздићи и корачати даље. Тијана је мирољубива девојчица која се у свету музике бори за правду и у тешким тренуцима у време рата и сиромаштва. У неким ситуацијама изгледа као да је сама са својом виолином и издвојена од друштва друге деце. Ана, њена цимерка из интерната, која, такође, свира виолину, волела ју је зато што је имала осећања за друге и веома је ценила.

Ауторка нас уведи у велики свет уметности и показује да у њему никад ништа није савршено и лепо, осим мелодије на виолини. Прича нас учи да треба да будемо упорни и сваки започети изазов треба завршити ма колико био тежак и напоран. Књига ме је подстакла да проценим и видим поступке и врлине главне јунакиње, па да их упоредим са својим. Онда сам размишљала које своје лоше особине могу да променим. Извукла сам неке поуке које ће ми бити потребне током живота. Тијанино самопоуздање у књизи помогло ми је да се током наступа осећам слободније на сцени.

На мене је ова књига оставила снажан утисак јер је поучна и занимљива. Свиђа ми се што постоји сукоб добра и зла, што је обично мотив бајке. Да сам ја ауторка, вероватно бих продужила књигу и променила неке ситуације, тако да крај буде најзанимљивији

Ова књига вредна је читања јер је списатељица испричала одличну причу, верно дочарала своје јунаке и у мени пробудила емоције. Није авантуристички роман, али је ипак учинио да са ликом Тијане посетим различите земље, такмичења и путовања. Препоручујем књигу свој другој деци да виде колико је лепо бавити се музиком и да их мотивише да се у њој испробају и онима који су већ музичари да им покаже пут ка слави.

Марија Стевановић V1

„Марта Смарт и Вашар загонетки“, Урош Петровић

Одувек сам волела да решавам загонетке и мистерије и зато ми је баш ова књига привукла пажњу. Књига говори о томе како Марта Смарт, главни лик, добија позив да заједно са својом комшиницом оде на вашар загонетки на који је врло тешко бити позван. На вашару Марта мора да проналази лептире у сред шаренила и при том вашар не сме да јој привуче пажњу. Она није смела ни за тренутак да се загледа у различите тезге пуне занимљивих ствари, јер би у супротном била дисквалификована. Поред различитих недоумица Марта је ипак успела да реши свих тридесет загонетки и победи на вашару.

Ова књига ми није била посебна само зато што је у себи садржала загонетке, већ ми се свидео начин на који их Урош Петровић приповеда. Сваки део књиге захтевао је сву моју пажњу и зато сам је пажљиво читала и добро разумела. Начин на који је аутор описао Марту врло ми се допао те сам читајући ову књигу Марту почела да гледам као узора. Она је била упорна, самоуверена и сналажљива особа и желела сам да постанем налик њој.

Препоручујем ову књигу свима који жуде за тим да продубе своје знање и који воле да решавају мистерије и погађају решења све док не буду сигурни да су дошли до њега. Ова књига ће у вама пробудити машту, стрпљење и неизвесност. Већ сам читала књиге Уроша Петровића и свака је на другачији начин написана и описана и управо зато ћу наставити да их читам.

Нина Орландић V_2

Мој савршен свет

Књига која је на мене оставила посебан утисак зове се „Мој савршен свет-Том Гејтс“, чија је ауторка Лиз Пишон. Освојила је неколико награда, као што су Награда Роалд Дал 2011. године, Награда Вотерстоунс за најбољу дечију књигу 2012. године и Награда Ред хаус за најбољу књигу за младе 2012. Разлог због којег сам одабрао да пишем баш о овој књизи је што је главни лик Тома сличан мени и делимично делимо исте проблеме.

„Моји наставници мисле да лако губим пажњу и да нисам усредсређен.“ – његова је реченица, а и ја је изговарам често.

Тема ове књиге је одрастање главног јунака Тома, његов живот, школовање и незгоде коју му се свакодневно дешавају. Он живи у улици Касл роуд 24, треба му четири минута до школе Аукфилд у коју стално касни јер са својим другом Дереком сврати до продавнице. Воли да нервира своју сестру Дилију, професоре и свог највећег непријатеља Маркуса Мелдруа. Углавном је седео у последњој клупи и читао стрипове на часовима док га једног дана професор није видео и пребацио у прву клупу, тачно испред себе.

На почетку књиге се упознајемо са смицалицама које Том прави у школи, као што су прављење авиона и бацање испред табле, гађање остале деце папирним лоптицама. Кад стигне кући сакрива ствари својој сестри, на пример наочаре и шминку, поједе њен вафл и кад јој затреба купатило, намерно се закључа и ништа не ради, само да она не би могла да уђе. Свако писмо професора које је намењено његовим родитељима, згужва и баци у канту тако да они не би могли да га прочитају.

Највише ми се допао опис летњег распуста, све је веома духовито, од поставке шатора уз реку који је бујица потопила па је морао да се врати кући следећег дана, до маме и тате за које мисли да хрчу, а заправо се чује грмљавина.

Књигу сам добио од Ђорђа за рођендан и искрено нисам био баш одушевљен јер ретко која књига ми је заиста занимљива и ретко коју прочитам, али кад сам је отворио и видео колико има интересантних илустрација, велика и лепа слова, решио сам да кренем да је читам и прочитао је за два дана што је заиста брзо. Читао сам је са великим узбуђењем и нисам могао да станем док је нисам завршио.

Препоручио бих је свакоме, а пошто има још три дела, једва чекам да их прочитам и надам се да су подједнако добри као овај.

Петар Брадић V_4

Лена Радојевић V_1

Дневник Шоњавка

Дневни Шоњавка је серијал од једанаест књига које је написао Џеф Кини. Чим се појавила, постала је најчитанија књига у Америци. У сваком делу јунаци су дечак Грег Хелфи, његова породица и пријатељи, авантуре кроз које они пролазе и проблеми са којим се суочавају.

Пре него што сам почела да читам књигу другари из одељења су причали о њој. Рекли су да књига много занимљива и да, када почнеш да је читаш, не можеш да станеш. Због тих препорука сам је набавила. Књига је заиста много занимљива и брзо сам је прочитала.

„Не пуши, то те гуши", једна је од реченица коју сам прочитала у књизи. Тада сам схватила да она није написана само да би нас насмејала - кроз шаљив опис живота једног дечака даје идеју како да се снађемо у ситуацији сличној оној у којој се нашао Грег и како не треба да поступимо у одређеним приликама.

Посебно ми се свидело то што је ово стрип роман - кроз лепе цртеже у књизи боље сам разумела догађаје у којима се Грег налази.

Грег иде у средњу школу, има два брата, млађег Менија и старијег Родрика. Менија је писац дочарао као маминог и татиног мезимца, а Родрика као брата који само о себи брине и ради све по свом. Поред њих двојице, уз Грега је стално његов најбољи друг Роли. Са њим је покушавао да уради немогуће ствари, да смисле свој тајни језик, да цео дан не прича са родитељима итд.

Један од мени занимљивих делова јесте када је Грег сваки дан током лета морао да иде у школу пливања да би научио да плива. Још једна тужна чињеница јесте да га је свако јутро Родрик у свом „rock & roll" комбију возио до базена. То Грегу није било у реду зато што се он возио у гепеку са инструментима и потрепштинама за свирку, док је сувозачево место било празно. Грег није волео воду и није волео пливање, па је зато измишљао разне изговоре и начине да би што мање времена провео у води - говорио је да му се иде у тоалет па је тамо проводио већи део дана умотавајући се у тоалет папир и смрзавајући се од климе.

Читајући ову књигу схватила сам да није битно шта дуги мисле о теби, већ шта ти мислиш о себи. Живот је само један и не смемо дозволити да га неко упропасти и да због једне ситнице помислимо да је све лоше. Треба да волимо своју породицу и да знамо да ће нас они увек подржати у свему добром што радимо, а најбитније је да верујемо у себе.

Препоручила бих ову књигу свима који воле авантуре, шале, стрип и комедију.

Ђурђа Торбица V_2

Ђурђа Торбица V_2

Приказ књиге Дневник Шоњавка

Књига коју сам прочитао има необичан наслов. Зове се „Дневник Шоњавка", то је уствари серијал од једанест књига које је написао Џеф Кини, познати амерички писац. Књига је мешавина стрипа и романа што ми се много свиђа. То је и комедија и главни лик, дечак звани Грег, стално упада у неке смешне невоље, у којима се ја не бих снашао.

Одабрао сам да је читам зато што су моји другови причали о њој и зато што је мој старији брат прочитао. У једанаестом делу књиге Грегове невоље почињу тиме што га мама мучи идејом да треба да пронађе неки свој таленат који не подразумева играње игрица. Њој за љубав, боље речено, само да би могао макар понекад да игра игрице, Грег се опробао у музици и у спорту. Прво је кренуо на часове клавира, али већ после неколико месеци потпуно је оставио свирање и инструмент је ћутао у дну собе. Онда је на ред дошла хорна. Грегов тата се бринуо да ће и хорна постати бескорисна као и клавир, али га је Грегова мама убедила да неће. Ипак, тата је био у праву - и хорна је ускоро постала прошлост. После музике на ред су дошле спортске активности, али Грег је нашао начин и то да избегне. Све у свему, мамин покушај је био неуспешан. На крају је она препустила Грегу да изабере свој таленат. Он решава да направи један хорор филм, а његов најбољи друг Роли му припомаже у томе. Пошто нису имали пуно пара за опрему, костиме, камере и нису имали глумце, Грег је узео стару татину камеру и Ролија као јединог глумца и, наравно, идеја није успела.

Попут мене, Грег је средње дете у породици са три дечака. И он има млађег и старијег брата који га често нервирају, као и мене моја браћа. Старији брат воли да га завитлава разним лажима, као, на пример, да је даска од WC шоље само за девојчице, или да ће га, ако згази у рупу између степеница, прогањати дух. Са друге стране, на млађег брата сви обраћају превише пажње, што Грега такође нервира. Понекад помислим да је књига написана по узору на мене и моју породицу. То је, наравно, сулудо, али морам да признам да имамо пуно сличности. Међутим, приметио сам и једну битну разлику, а то је да се Грег не дружи пуно са својом браћом, што није и мој случај. Волим да проводим време са својом браћом и умемо баш лепо заједно да се забављамо кад нам успе да се не свађамо. Срећом, и то се понекад деси.

Читајући ову књигу научио сам понешто о томе како се снаћи у непријатним ситуацијама, пошто Грегу стално успева да се задеси баш у таквима. Кроз сваку причу он у ствари тражи излаз из неке незгоде. Научио сам и да сваки разлог због кога се осећаш осрамоћено и постиђено, кад-тад падне у заборав, посебно када имаш четрнаест година. Битно је не придавати томе превелики значај јер увек постоје важније ствари.

Ову књигу радо препоручујем за читање свима. Сматрам да је као створена за нељубитеље читања, то јест, за оне који би радије вукли крокодила за реп, него да седну да читају. Сигуран сам да јој чак ни они не би одолели.

Јован Јовановић V2

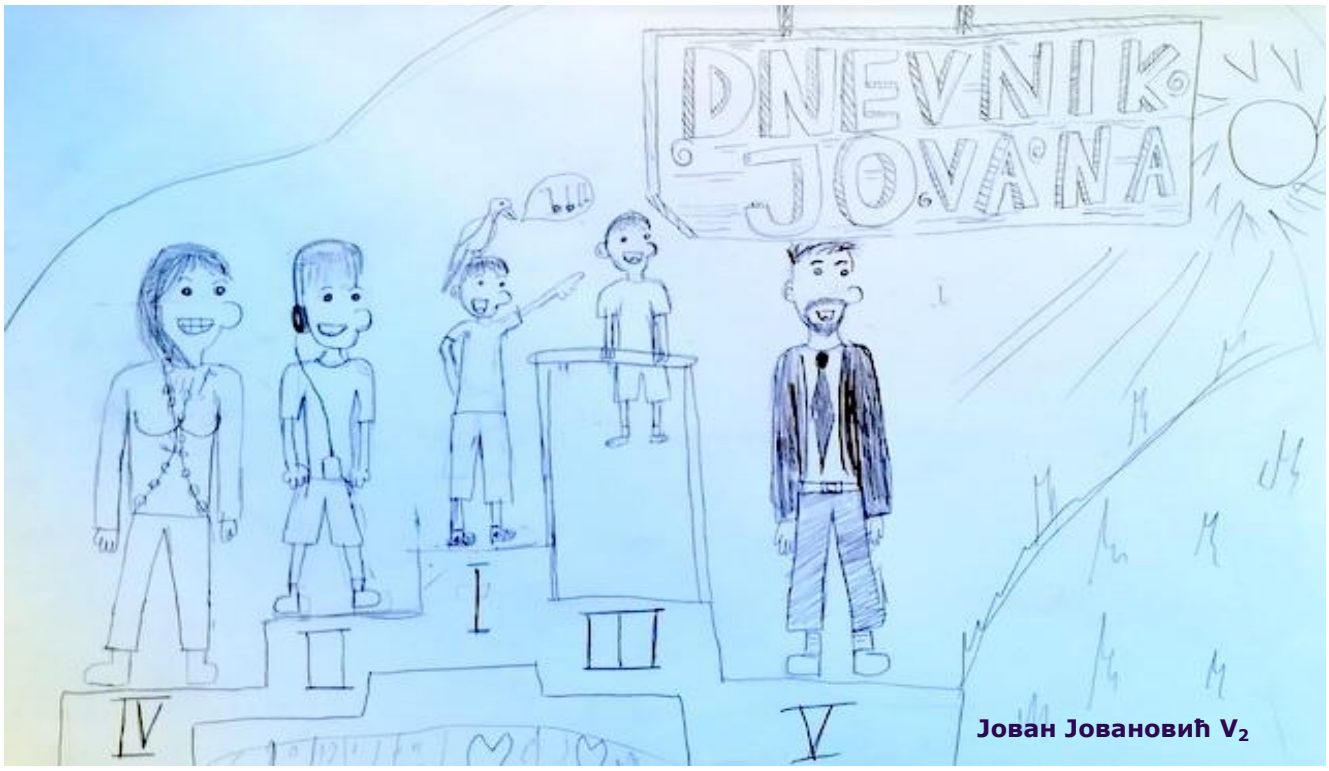

Прича о Јангу

Једног дана сам код свог друга видела књигу на чијим је корицама нацртана слика француског булдога. Требало је да добијем баш таквог пса, па ми је књига постала интересантна. Питала сам друга да ми је позајми и тако је започело једно дивно путовање које ме је много чему научило.

Урош Петровић је 2017. написао невероватно дело „Прича о Јангу" у коме сазнајемо колико главном јунаку значи мали длакави пријатељ Јанг. Ово је моја омиљена књига. Свиђа ми се што описује повезаност и љубав између човека и пса. Предивне илустрације Алексе Гајића су ми помогле да разумем сваку пишчеву реч. Допада ми се што се у роману комбинују срећа, хумор и туга и приказује живот реално, јер стварност није није савршена, има у њој и среће и туге и многих других осећања.

Док читам књиге, често ми се чини да има превише детаља, да је радња спора, да се писац превише задржава на неком детаљу. Овде тога нема. Урош Петровић пише баш како што волим, на неколико страна је описао живот својих јунака.

Књигу препоручујем свима који воле псе и деци и одраслима, који маштају и верују у пријатељство. Сви могу нешто да науче из ње, као што сам ја научила да ценим сваки тренутак са својим најдражима, породицом, пријатељима и, наравно, псом. Научила сам да се обрадујем пажњи и труду других, да више ценим сваки мамин поклон, загрљај другарице, радост пса када не види. Ова књига ме је инспирисала да нацртам много цртежа свог пса и да обрадујем тетку сликарку којој су моји радови веома допали.

У неким деловима прича је веома тужна, али нам баш то помаже да разумемо да треба да пазимо на своје љубимце, јер их у супротном можемо повредити. Прочитала сам је пре него што сам добила Лори, мог пса, и мислим да ни је помогла да будем добар власник и да пазим на њу како треба. Зато посебно пепоручујем књигу онима који имају љубимце или желе да их добију да би схватили колико смо ми важни нашим малим пријатељима и да смо им потребни.

Нефели Папамали V_1

Бела и Себастијан

Читајући роман „Бела и Себастијан", који је написао Никола Ваније, открила сам очаравајућу причу о пријатељству и љубави између дечака и пса. Роман је објављен 2014. године, а ја сам га читала четири године касније. Било је то за време летњег распуста када сам боравила у планинском селу, где сам се дружила са својим псом и то је допринело да роман на мене остави још јачи утисак.

Два пријатеља и једна велика авантура - то би, укратко, била тема овог дивног романа. Главни ликови су дечак Себастијан и пас Бела, који са Себастијановим дедом Сезаром живе у једном селу на француским Алпима. Себастијан је био сироче, којег је пронашао и одгајио деда Сезар, угледан и поштован становник села. Бела је пас расе швајцарски овчар, предодређена да чува овце. Али, пошто је њен први власник био веома зао човек, издресирао ју је да овце коље, уместо да их чува. Када су се први пут срели Бела и Себастијан, дечак је осетио страх, јер је Бела у селу била озлоглашена звер. Али добри и храбри Себастијан јој је полако пришао и почео да је мази. Бела се примирила и прихватила дечака. Одушевио ме његов поступак, јер је показао храброст и жељу да Белу припитоми.

Сељани су се побунили и организовали хајку како би убили Белу. Не желећи да изгуби углед, и деда Сезар се прикључио хајци. Разочарани Себастијан је одвео пса у своје скровиште, где су провели неколико дана. Пошто нису успели да их пронађу, сељаци су прекинули хајку. Бела и Себастијан су се вратили код деде Сезара. Пријатељство између дечака и пса постајало је сваким даном све веће и чвршће. Љубав коју се једно другом несебично давали учинила је да Бела постане оно што јесте, добар и поуздан пас. Ово ме је навело да размишљам како на нас утичу људи са којима проводимо време. Верујем да љубав правог пријатеља може утицати да неке своје лоше особине променимо, да будемо бољи и срећнији. Добар и искрен пријатељ обогати наш живот и учини га лепшим.

Недавно сам у биоскопу гледала истоимени филм. Иако су исти ликови и радња, много ми се више свиђа књига, јер се прави доживљај и истинска емоција љубави и пријатељства између дечака и пса може осетити само док се чита роман. Препоручујем свима да прочитају књигу, јер носи важну поуку - Себастијан није као остали сељани одбацио Белу, већ јој је пружио шансу да постане и остане добар и веран пас.

Маша Куртић V_3

Доживљаји Тома Сојера

„Доживљаји Тома Сојера" је авантуристички роман америчког писца Марка Твена. Први пут је објављен 1876. године у Сједињеним Америчким Државама. Роман је доживео велики број издања и преведен је на 240 језика. Књигу сам прочитао за време летњег распуста. Препоручио ми је тата коме је то била омиљена књига у детињству.

У овом роману пратимо несташлуке дванаестогодишњег дечака Тома. Он живи са тетком Поли, полубратом Сидом и рођаком Мери у Петрограду, на обали реке Мисисипи. Он је открио најважнији закон према коме се равна људско деловање – „Ако човека или дечака хоћеш натерати да нешто пожели, само је потребно то учинити тешко доступним". Тако сам и ја пожелео да са Томом и његовим најбољим друговима Хаклбери Фином и Џо Харпером будем гусар и кренем у потрагу за благом. Захваљујући њима успео сам да замислим како изгледа побећи од куће или изгубити се у пећини.

Радња романа је смештена у прву половину деветнаестог века, али Томове авантуре могу десити у било ком времену. Он је паметан, лукав и сналажљив дечак. То се види већ када је први пут кажњен. Тетка Поли му је наредила да окречи ограду. Он је друге дечаке убедио да је то забаван и одговоран посао, па су му чак и платили да то ураде уместо њега.

Тому никада није досадно. Он живи за пустоловине, а бежи од њему досадних ствари, цркве и школе. Маштовит је и стално смишља нове авантуре. Неке су смешне, а неке опасне. Током једне пустоловине на гробљу, Том и Хаклбери Фин су били сведоци убиства. Видели су како три човека закопавају један леш. Они су се тада крвљу заклели да никоме ништа неће рећи и изговорили: „Хак Фин и Том Сојер куну се – писнути неће. Нека сместа паднемо мртви ако шта казали, иструнули дабогда."

Ликови нису детаљно описани, већ из поступака закључујемо о њиховом карактеру. Хаклбери Фин, Томов најбољи друг, син је градског пијанице. Он је добродушни дечак који је увек спреман свима да помогне. Не воли школу, стално иде у поцепаним стварима. Деци је идол, а одрасли га не воле јер стално упада у невоље. Беки Тачер је Томова симпатија. То је девојчица за коју је Том спреман да преузме кривицу за нешто што није урадио. Уз њих троје откривамо шта су љубав и пријатељство.

Роман је написан једноставним језиком. Лак је за читање и веома занимљив.

Мислим да ћу се још неки пут вратити овој књизи јер она најбоље показује да су деца увек деца, ма где и када живела. А и мој тата се уз мене опет присетио авантура свог омиљеног јунака.

Никола Киса V_4

Мој дека је био трешња

Овај роман написала је савремена италијанска књижевница за децу и младе Анђела Нанети 1998. године и за њега добила пет значајних награда од жирија који су сачињавали стручњаци за дечју књижевност и многа деца читаоци.

Радња се дешава у Италији (у селу и граду) у XX веку. У овом књижевном делу описани су односи деце са бакама и декама.

У роману се описује живот дечака Тонина. Он је главни лик и води нас кроз свој свет детињства. Порука је писца да су сећања оно што нам остаје после губитка драге особе и да се морамо трудити да будемо што бољи према својим најближима. Дека Отавијано је објаснио Тонину да није тужан што је његова супруга, Тонинова бака Теодолинда, умрла јер, како каже, докле год неког волиш, тај у ствари не може да умре. Ово је дечаку веома помогло да преболи смрт баке, а касније и деке кога је бескрајно волео. Они су били родитељи његове маме, веома чудни људи са села и нису били као бака и дека из града, али дечак носи најлепше успомене из свог детињства баш у вези са њима и оне ће му бити звезда водиља у одрастању. Захваљујући животу са баком и деком у селу сазнао је много о природи и колико је човек са њом повезан.

Тема овог романа је љубав дечака Тонина према баки и деки али и трешњи Феличе. Док је дечак проводио време на селу сазнао је о лепоти сваког тренутка у животу људи који се воле.

Роман је испуњен срећним али и тужним догађајима. Већину срећних дечак је проживео са деком Отавијаном: пењање на трешњу које је било највеће узбуђење за дечака; купање у реци; умућена јаја са шећером и вином које му је деда сваког јутра припремао док је боравио код њега, а која су била укуснија од бакиних колача и маминог пудинга; спашавање Феличеа од сечења; долазак деке као Божић Бате у школу. Пошто су се дечаку другари у школи често смејали када би писао и причао о свом деди, деда се једног дана уочи Божића појавио у школи са корпом пуном поклона за сву децу и гуском Алфонсином, сео и причао им о свом животу и уверио их у Тонинове приче, па су од тог дана сви престали да се смеју.

После смрти деке Отавијана дечакови родитељи се разводе и он одлази да живи са својом мајком у декиној кући. Убрзо се родитељи мире и почињу да живе сви заједно веома срећни. Тата је почео да проводи више времена са породицом. Затим се рађа Корина коју дечак много воли, а љубав према њој показује изјавом да ће само њу научити свему што је њега дека научио. Бака и дека из града их посећују и мање се мешају у њихов однос и живот, а бака показује велику заинтересованост за своју унуку и допушта јој да је чупа, да галами... Дечак је у овом периоду променио и мишљење о псу деке и баке о коме је раније мислио да је досадан, да стално лаје и галами и није гајио никакве симпатије према њему.

Књига говори колико су нам у животу важне успомене, породица, природа, животиње и свако дете би требало да је прочита зато што у њој може да препозна део свог живота. У мени буди посебна осећања јер ме подсећа на дане које сам проводио код мог деде, кога сам недавно изгубио.

Филип Ристивојевић V_4

Ученици стваоци

Зима

Јесење сивило нашег града заменила је зимска белина. Зима је дошла као гост којем смо се искрено обрадовали. Закуцала је на наша врата лагано желећи да нас изненади за новогодишње и божићне празнике.

Недељно јутро улепшао је снег који је падао. Зима нас је очарала својим сјајем и позвала нас да уживамо у њеним сликама.

Шетајући посматрао сам беле пахуље које су лагано падале, тихо и упорно и прекривале сваки део града. Обукле су улице, куће и паркове у прелепе беле капуте, сакриле аутомобиле испод белог покривача. Све око мене је било бело, утишано и успавано. Пахуље су биле новогодишњи украси, замениле су светлеће лампињоне и шарене украсе за јелке. Пролазници које није уплашила зима, шетали су остављајући трагове у снегу. Дечија граја се чула са оближњег брдашцета и позивала је на санкање. Решио сам да им се придружим.

Зима је украсила тргове, улице и паркове и исцртала својом руком прелепи пејзаж.

Ђорђе Грујић IV$_4$

Прича о једном правом чаробњаку

Бљесак муње и снажна грмљавина најавили су долазак једног необичног дечака. Баш тај дечак постаће господар муња. Од родног села до велике, далеке земље, од маште до остварења снова текао је животни пут правог генија.

Заљубљен у природу, он слободно лети као лептир цветним пољима и рукује се са дрвећем. Његове играчке су књиге. Целе ноћи под сјајем свеће, неуморно, без потребе за сном и са огромном радозналошћу чита и плови по облацима. Играјући се на сеоском поточићу, размишља како ће једног дана укротити највеће водопаде. Веште руке већ тада праве разне играчке, које ће једног дана постати праве машине. Покушао је да лети, али пад са крова освестио га је да дечје игре могу бити опасне.

Учио је брзо и лако, од науке до поезије, од клупе до звезда, није било за њега препрека. Док је рецитовао, загледан у сунце, јавила му се идеја, па је у парку нацртао свом пријатељу нову моћну електричну играчку. Тада постаје чаробњак, али не онај који вади беле зечеве из шешира, већ онај чија сијалица најснажјније сија. Изводио је разне атракције, права мала чуда са струјом и електрицитетом.

Бескрајно се забављао изводећи трикове које је публика са чуђењем и одушевљено гледала. Уз помоћ чаробног штапа све плеше, лоптасте муње послушно скакућу око њега.

Задивио је цео свет, постао је учитељ живота и свемира, од кога и данас сви уче.

Када је његова величанствена лабораторија срушена, многе тајне су скривене. Тада се појавила бела голубица да га штити и усмери на нови пут.

Бајка о истинитом чаробњаку завршила се мистериозно, али његова слава остаће непролазна. Он и даље плови по облацима и сија у свакој муњи.

Александар Филиповић *IV$_4$*

Свети Сава

Његов живот је бајковит. Он је наш највољенији светитељ, први просветитељ, архиепископ, дипломата, лекар, зачетник књижевности, онај који је свој народ обасјао духовном светлошћу, велики задужбинар, најмлађи син Стефана Немање – наш Свети Сава.

Срећна сам што је у нашој историји постојао, и што у причама и нашим срцима још увек живи неко тако племенит, учен, несебичан и јединствен као што је Растко Немањић, у монаштву Сава. Многобројне народне приче и песме, предања и легенде, сведоци су колико га је наш народ одувек волео и поштовао.

У свим делима које опевају и славе његов лик, он је увек представљен као мудрац који се бори за правду, доброту и слогу. Увек је на страни оних који су племенити и добронамерни. Чак и када се у делу јављају фантастични мотиви, Свети Сава ни тада не одустаје од својих идеала и жеље да помогне сиромашним, добрим и скромним људима. И ђавола је успео надмудрити и показати му да није све онако како изгледа, и да лепота не мора нужно да значи да је нешто вредније од оног што се не види, као што је људска душа. И са њима се он умео изборити, и попут добре виле, клетву ђавола, заменио је благословом и подарио људима мед, непроцењив дар природе.

Није он ни увек благ. Уме, као упричи „Савине вериге" да кажњава оне који не схватају цену оданости и добронамерности. Тако вериге верног сиромаха, постају часније од свог блага оних који не знају да цене истинске животне вредности. Данас се те исте вериге славе као крсна слава многих православаца.

Уме да буде хладан и да прође без речи поред оних који не знају колико је породица важна, да је грех делити се с браћом, јер то рађа зло, завист, пакост и мржњу, исто као и предаја лењости,алкохолу или другим пороцима.

Залагао се Свети Сава и за своје Немањиће. Оправдавао је своје претке редом набрајајући које су све задужбине – манастире и цркве - подигли у Србији себи за душу, а њему су сви Срби били породица.

Сава није био осветољубив чак и онда када би се огрешили о њега и камен му за вечеру и постељу нудили, Сава је праштао, јер је знао да је људски грешити, али и да је могуће искрено покајење. Управо због тога у причама о нашем светитељу веома је чест мотив прерушавања. На тај начин, мудри Сава је искушавао народ, знајући да ће своје право лице показати пре пред просјаком, него пред несуђеним принцом.

Задивљујућа је мудрост, не само нашег светитеља, већ и народа који још пре много векова знао оно о чему сада сви причају и пишу као о невероватном открићу. Знали су они пре свих психолога и мотивационих говорника да је за срећу потребан рад, ред, добро здравље, миран, умерен живот и поштење. Знао је да се срећа крије у нама самима, чак и онда када не верујемо старијима и искуснијима од нас, онима са „седом брадом", симболом мудрости и искуства.

Поносна сам што је Свети Сава био део историје баш мог народа, што му ни смрт, ни пламен Синан-паше нису могли ништа. Поносна сам што људи задивљени стају испред његовог храма и што растем у школи која носи његово име.

Тара Марковић VII$_2$

Миа Сфорцан VI$_1$

Никола Алексић IV$_1$